

พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า “เราได้สั่งเซาดังนี้ ‘จงฟังเสียงของเรา แล้วเราจะเป็นพระเจ้าของท่าน และท่านจะเป็นประชากรของเรา จงเดินตามทางที่เราจะสั่งท่านไว้ แล้วท่านจะได้อยู่อย่างมีความสุข’ แต่เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังหรือเงียหูฟัง กลับดำเนินตามแผนการในความดื้อกระด้างของใจชั่วของตน หันหลังให้เราแทนที่จะหันหน้า ตั้งแต่วินาทีบรรพบุรุษของท่านทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์จนทุกวันนี้

เราได้ส่งประกาศผู้รับใช้ทุกคนของเราไปหาท่านทั้งหลายครั้งแล้วครั้งเล่าเสมอมา แต่เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังหรือเงียหูฟัง กลับดื้อดึงทำความชั่วมากกว่าบรรพบุรุษเสียอีก ท่านจงไปบอกถ้อยคำเหล่านี้ทั้งหมดแก่เขา แต่เขาจะไม่ฟังท่าน ท่านจะเรียกเขา แต่เขาจะไม่ตอบ ท่านจงบอกเขาว่า ‘นี่คือชนชาติที่ไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของตน และไม่ยอมรับคำสั่งสอน ความเชื่อสัตย์ไม่มีอีกแล้ว หายไปจากปากของเขาแล้ว’”

พระวรสาร

ลก 11:14-23

เวลานั้น พระเยซูเจ้ากำลังทรงขับไล่วิศาจซึ่งทำให้คนเป็นใบ้ เมื่อปีศาจออกไปแล้ว คนใบ้ก็พูดได้ ประชาชนต่างประหลาดใจ บางคนกล่าวว่า “เขาขับไล่วิศาจด้วยอำนาจของเบเอลเซบูล เจ้าแห่งปิศาจนั่นเอง”

บางคนต้องการจับผิดพระองค์ จึงขอให้พระองค์ทรงแสดงเครื่องหมายจากสวรรค์ พระเยซูเจ้าทรงทราบความคิดของเขาจึงตรัสว่า “อาณาจักรใดแตกแยกภายใน อาณาจักรนั้นย่อมพินาศ บ้านเรือนย่อมพังทลายทับกัน ถ้าชาตानแตกแยกกันเอง อาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้อย่างไร เพราะท่านบอกว่า เราขับไล่วิศาจด้วยอำนาจของเบเอลเซบูล ถ้าเราขับไล่วิศาจด้วยอำนาจของเบเอลเซบูล พวกพ้องของท่านขับไล่มันด้วยอำนาจของใครเล่า พวกพ้องของท่านจะเป็นผู้ตัดสินลงโทษท่าน แต่ถ้าเราขับไล่วิศาจด้วยอำนาจของพระเจ้า ก็หมายความว่าพระอาณาจักรของพระเจ้ามาถึงท่านแล้ว เมื่อคนแข็งแรงมีอาวุธครบมือเฝ้าบ้านของตน ทรัพย์สมบัติของเขา ก็ปลอดภัย แต่ถ้าผู้ใดแข็งแรงกว่าเข้ามาโจมตีและเอาชนะเขาได้ ก็ย่อมริบอาวุธที่เขามั่นใจนั้น และแบ่งปันข้าวของที่เขาปล้นได้ ผู้ใดไม่อยู่กับเรา ย่อมเป็นปฏิปักษ์กับเรา ใครไม่รวบรวมสิ่งต่าง ๆ ไว้กับเรา ย่อมทำให้สิ่งเหล่านั้นกระจัดกระจายไป”

เป็นการยากที่คนเราเมื่อเห็นคนอื่นทำดีแล้วจะดีใจ ทำไม? เพราะหัวใจของคนเราไม่เที่ยง เราจะทำให้หัวใจเราเที่ยงได้อย่างไร? คงต้องหันกลับไปถามใจว่า อยากเป็นคนดีจริง ๆ หรือ? ถ้าหัวใจบอกว่าอยากก็ให้เริ่มที่ความจริงใจ ต่อมาฝึกจิตใจให้เกิดความเที่ยงตรง และยุติธรรมทั้งกับตัวเองและผู้อื่น เมื่อเห็นคนอื่นทำดี ก็ต้องบอกว่าดี และฝึกอารมณ์ให้เย็นตาม หัวใจต้องไม่พึงพอใจกับความชั่ว แต่ยินดีกับความดีงามทุกอย่าง เช่นนี้หัวใจก็จะค่อย ๆ หันมาที่ความเที่ยงตรงได้ อุปสรรคของความไม่เที่ยงตรงของหัวใจอยู่ที่อคติในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เชื้อชาติ สีผิว ความใกล้ชิด รูปร่างหน้าตา ความงาม ความไม่สวย ฯลฯ ให้เราสวดภาวนาขอใจที่เที่ยงตรงทุกวันเถิด

